

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях
2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

Слідчий відділ

вул. Архітектора Нільсена, 33, м. Маріуполь, Донецької області, 87515, тел. (0629) 52-53-94
www.ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001504

Від _____ № _____

На № _____ від _____.____.2022

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Дніпро

12 вересня 2023 року

Слідчий-криміналіст слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБ України в Донецькій та Луганській областях капітан Іванова Діана Євгеніївна розглянувши матеріали кримінального провадження, зареєстрованого в Єдиному реєстрі досудових розслідувань за № 22023050000000100 від 09.01.2023, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Ніколенко Тамарі Іванівні, 29.05.1983 року народження, уродженці селища Куйбишеве Володарського району Донецької області, громадянці України, раніше не судимій, зареєстрованій за адресою: Донецька область, місто Маріуполь, вулиця Київська, будинок 51, квартира 5,

про те, що вона – громадянка України, підозрюється в умисних діях, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора в закладах освіти, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111¹ КК України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН), до складу якої входять Україна, Російська Федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної

незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав і резолюціями: від 16.12.1970 № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21.12.1965 № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав і про обмеження їх незалежності і суверенітету від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, визначено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію або втручання у будь-якій формі або з якої б то не було причини у внутрішні і зовнішні справи інших держав. Закріплені обов'язки держав утримуватися від: збройної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; надання сприяння, заохочення або підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на своїй території навчання, фінансування і вербування найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада УРСР проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Статтею 73 Конституції України закріплено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05 грудня 1994 року РФ, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти

України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Всупереч вказаним нормам Президент Російської Федерації, а також інші представники влади Російської Федерації, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України.

З цією метою 22.02.2022 Президент Російської Федерації підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані Державною думою та Радою Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації.

У цей же день Президент Російської Федерації, з метою надання видимості законності дій по нападу на Україну, направив до Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації звернення про використання Збройних Сил Російської Федерації за межами Російської Федерації, яке було задоволено.

Керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей 23.02.2022 звернулися до Президента Російської Федерації з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» так званих «Донецької народної республіки» та «Луганської народної республіки».

Президент Російської Федерації 24.02.2022 оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні, після чого був відданий наказ на вторгнення підрозділів Збройних Сил Російської Федерації на територію України.

Після цього, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці Збройних Сил Російської Федерації шляхом збройної агресії, незаконно вторглися на територію України через лінію державного кордону України, розташовану в Автономній Республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Київській, Сумській, Чернігівській та інших областях та шляхом застосування зброї здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, а також здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується до теперішнього часу та призводить до тяжких наслідків.

Указані дії супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна і міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

24 лютого 2022 року Указом Президента України № 64/2022 у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, який продовжено на 90 діб Указом Президента України Володимира Зеленського № 3275/2023 від 17.08.2023.

Громадянка України Ніколенко Тамара Іванівна, 29.05.1983 року народження, до 24.02.2022 займала посаду доцента кафедри економіки та міжнародних економічних відносин у Маріупольському державному університеті, розташованому за адресою: проспект Будівельників, 129а, м. Маріуполь, Донецька область, 87500, яку 10.09.2022 було звільнено наказом ректора Маріупольського державного університету Миколи Трофименка.

Більш точну дату в ході досудового розслідування встановити не вдалось, але не пізніше 21.09.2022, **Ніколенко Т.І.**, 29.05.1983 року народження, перебуваючи на території міста Маріуполь Донецької області, усвідомлюючи, що в Україні введено воєнний стан, керуючись ідеологічними та корисливими мотивами, добровільно погодилась на співпрацю з окупаційною владою Російської Федерації, та добровільно працевлаштувалась до створеного окупаційною владою так званого Мариупольского государственного университета имени А.И. Куинджи Донецкой народной республики, розташованого за адресою: Донецька область, місто Маріуполь, проспект Будівельників, 129а, в якому обійняла посади, пов'язані з організацією освітнього процесу та впровадженням стандартів освіти держави-агресора, а саме: «заведующей кафедрой экономики и международных экономических отношений», «доцента экономики и международных экономических отношений» і «декана факультета экономики, управления и права».

У період з 16.10.2022 по 19.10.2022 на підставі наказу від 14.10.2022 № 970 так званого «министерства образования и науки донецкой народной республики об обучении профессорско-преподавательского состава образовательных организаций высшего образования донецкой народной республики в Федеральном государственном бюджетном образовательном учреждении высшего образования «Донской государственный технический университет»» Ніколенко Т.І. проходила навчання в «Донском государственном техническом университете» у м. Ростов-на-Дону, з метою *підвищення кваліфікації «по дополнительной профессиональной программе»*.

Після чого, використовуючи отримані повноваження, а також отримавши відповідну підготовку на території держави агресора російської федерації в «Донском государственном техническом университете» у м. Ростов-на-Дону, Ніколенко Т.І. спільно з іншими керівниками і викладачами спланувала та організувала освітній процес «Мариупольского государственного университета имени А.И. Куинджи днр» відповідно до вимог «Закону об образовании ДНР» від 19.06.2015, прийнятого Постановою народної Ради так званої днр, за освітніми стандартами та навчальними планами так званої днр, із повним виключенням з освітнього процесу вимог до обов'язкових результатів навчання, визначених державними стандартами повної загальної середньої та вищої освіти України, що повністю протирічить меті початкової, базової середньої та вищої освіти в Україні та формує знання, інші компетентності та світогляд здобувачів освіти, спрямовані на возвеличення російської федерації та так званої днр, її історичної ролі та відповідно заперечення існування культурних цінностей українського народу, його історико-культурних надбань і традицій, української мови, що має своєю кінцевою метою збудження агресії та ненависті до України.

Відповідно до вимог статті 1 частини 1 Закону України «Про освіту» мовою освітнього процесу в закладах освіти є державна мова. Держава гарантує кожному громадянину України право на здобуття освіти на всіх рівнях (дошкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої), а також позашкільної та післядипломної освіти державною мовою в державних і комунальних закладах освіти.

Частиною 2 статті 1 Закону України «Про освіту» передбачено, що заклади освіти забезпечують обов'язкове вивчення державної мови.

Відповідно до статті 5 Закону України «Про освіту» освіта є державним пріоритетом, що забезпечує інноваційний, соціально-економічний і культурний розвиток суспільства.

Статтею 10 Закону України «Про вищу освіту» визначено, що стандарт вищої освіти – це сукупність вимог до освітніх програм вищої освіти, які є спільними для всіх освітніх програм у межах певного рівня вищої освіти та спеціальності. Стандарти вищої освіти розробляються для кожного рівня вищої освіти в межах кожної спеціальності відповідно до Національної рамки кваліфікацій і використовуються для визначення та оцінювання якості вищої

освіти та результатів освітньої діяльності закладів вищої освіти (наукових установ), результатів навчання за відповідними спеціальностями.

Громадянка України Ніколенко Т.І. 21 вересня 2022 року, діючи з власних ідеологічних мотивів, знаходячись на території Маріупольського державного університету за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, пр-т Будівельників, 129а, прийняла участь у зустрічах керівництва факультету зі студентами, в ході яких вирішувала питання навчальної діяльності, організації наукової і соціально виховної роботи, фото з даного заходу за участі Ніколенко Т.І. опубліковано в телеграм каналі «Маріупольский государственный университет».

Займаючи посаду «заведующей кафедрой экономики и международных экономических отношений» Ніколенко Т.І. з метою впровадження стандартів освіти держави-агресора склала «Рабочую программу по организации и прохождению учебной практики» за напрямком підготовки «38.04.01. Экономика», для студентів магістратури так званого «Маріупольського державного університету днр» очної та заочної форми навчання, яку затверджено на засіданні кафедри протоколом від 11.10.2022 № 2.

Крім того, Ніколенко Т.І. у період часу з 24.12.2022 до 26.12.2022, знаходячись на території «ФГБОУ ВО Пятигорский государственный университет», приймала участь в освітньому інтенсиві для представників освітніх організацій «Современные технологии в педагогической деятельности высшей школы», що пройшов в рамках комплексу заходів «Подготовка специалистов из днр и лнр» фото з даного заходу за участі Ніколенко Т.І. опубліковано в телеграм каналі «Маріупольский государственный университет».

Перебуваючи на посаді «заведующей кафедрой экономики и международных экономических отношений», Ніколенко Т.І. здійснює загальне керівництво кафедрою, розробляє стратегію діяльності кафедри за напрямками підготовки; планування, організацію та контроль навчальної, методичної, наукової та науково-дослідної роботи кафедри за всіма формами здобуття освіти; забезпечення виконання державного освітнього стандарту вищої професійної освіти за напрямом підготовки кафедри; проведення засідань кафедри, затвердження планів роботи кафедри та індивідуальних планів викладачів; контроль за розробкою робочих програм з дисциплін кафедри та в установленому порядку подає їх для погодження та затвердження; контроль за якістю методичного забезпечення всіх дисциплін кафедри; своєчасне організування роботи з укомплектування закріплених за кафедрою курсів необхідними та достатніми методичними матеріалами; керівництво підготовкою до публікації підручників, навчальних посібників, текстів лекцій, методичних вказівок та іншого методичного матеріалу з дисциплін, закріплених за кафедрою; планування та контроль за підготовкою та підвищенням кваліфікації науково-педагогічних працівників та інженерно-технічного персоналу кафедри, надання методичної допомоги молодим викладачам у оволодінні педагогічною майстерністю; взаємодію з іншими

кафедрами науковими підрозділами Університету; організацію та вживання необхідних заходів для впровадження результатів науково-дослідної роботи у практику та виробництво; своєчасне інформування всіх членів кафедри про накази, розпорядження, рішення та інші документи адміністрації, що стосуються будь-якого з видів діяльності кафедри, факультету, Університету, та контролює їх виконання членами кафедри; у разі потреби прийняття форми поточного контролю та проміжні атестації самостійно.

Окрім цього, Ніколенко Т.І., як «декан факультета економіки, управління і права» так званого «Мариупольського державного університету імені А.І. Куинджи днр» виконує керівництво факультетом відповідно до законодавства російської федерації про освіту, статуту університету та інших локальних нормативних актів; розробляє стратегію розвитку діяльності факультету з напрямів підготовки, зміцнює та розвиває зовнішні зв'язки з роботодавцями та органами управління освітою; забезпечує облік вимог ринку праці в освітньому процесі на факультеті, керує навчальною, методичною, виховною та науковою роботою на факультеті; очолює роботу зі створення та реалізації на практиці професійних освітніх програм навчальних курсів програм, навчальних планів; організовує роботу зі створення науково-методичного та навчально-методичного забезпечення навчально-виховного процесу; бере участь в розробці системи якості підготовки спеціалістів; координує діяльність завідувачів кафедрами освітньої установи, які навчаються (студентів, слухачів) та аспірантів факультету; забезпечує виконання державного освітнього стандарту; створює умови для формування у студентів (студентів, слухачів) основних складових компетентності, що забезпечує успішність майбутньої професійної діяльності випускників; подає на затвердження керівництву навчального закладу навчальні плани та програми навчання учнів (студентів, слухачів), програми курсів на факультеті; керує роботою із працевлаштування випускників факультету; забезпечує впровадження нових технологій навчання та контролю знань учнів (студентів, слухачів), забезпечує в процесі їхнього навчання впровадження диференційованої та індивідуальної підготовки; очолює роботу з формування кадрової політики на факультеті, здійснює спільно з завідувачами кафедр підбір кадрів професорсько-викладацького складу, допоміжного, адміністративно-господарського навчально-персоналу, організує підвищення їхньої кваліфікації; організує та проводить навчально-методичні міжкафедральні наради, семінари, наукові та науково-методичні наради та конференції; організує, контролює та бере участь у міжнародній навчальній та науковій діяльності факультету відповідно до статуту освітньої установи; організує складання та подання факультетом поточної та звітної документації керівництву освітньої установи до органів управління освітою; проводить роботу щодо зміцнення та розвитку матеріально-технічної бази факультету; присутня на навчальних заняттях на вибір, а також під час проведення іспитів та заліків; контролює виконання учнями (студентами, слухачами) та працівниками факультету правил з охорони праці та пожежної безпеки.

Використовуючи отримані на підставі посадової інструкції повноваження декана факультету, Ніколенко Т.І. планувала та організувала освітній процес шляхом підпису документів, а саме 04.09.2023 визначила осіб, які приймуть участь у події «по підвищенню духовно-нравственного и мировоззренческого уровня работников образовательных организаций высшего образования новых регионов Донского государственного технического университета в период с 23.09.2023 по 27.09.2023 от факультета экономики управления и права. Крім цього, 05.09.2023 доповіла керівництву інформацію щодо призначення кураторів академічних груп кафедр факультету економіки, управління та права, а також визначила матеріально-відповідальну особу за отримання, використання та зберігання товарно-матеріальних цінностей на факультеті економіки, управління та права так званого «Мариупольского государственного университета», що суперечить вимогам ст. 40 Закону України «Про освіту», ст. 7 Закону України «Про вищу освіту» та не відповідає зразкам документів про вищу освіту, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України 25.01.2021 № 102.

Таким чином, громадянка України **Наколєно Тамара Іванівна, 29.05.1983 року народження, підозрюється в умисних діях, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора в закладах освіти, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111¹ КК України.**

**Слідчий-криміналіст слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
капітан**

Діана ІВАНОВА

**«ПОГОДЖЕНО»
Заступник керівника
Донецької обласної прокуратури**

Вікторія ТКАЧУК

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим досліддам.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочині чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист. Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

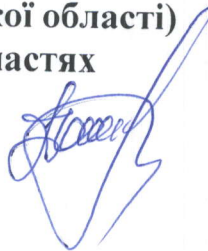
Підозрювана _____

Захисник _____ (_____)

«__» год. «__» хв. «__» _____ 2023 року

Повідомлення про підозру вручив:

**Слідчий-криміналіст слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
капітан**

Діана ІВАНОВА

«__» вересня 2023 року